

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXI. De expeditione Juliani adversus Persas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἔδυν ἡ καθ' ἑαυτῶν τὰς κυσέχων ἀπαίτας· καὶ ἡ
 ἡ τὴν ἀσπὶν νύκτα καὶ αὐτὴν παλιν τῆς ὑστεραίας, ὡς
 ἐν τῷ ἔρανῳ τῆς ἑσπέρης σαυρῆς τὸ εἶμα
 φωσφόρος· καὶ αὐτὰ ἡ τῆς ἡδαιων ἐδηματα
 σαυρῶν ἐπεπλήρωτο, ὡς ἐπιμύριοι φωσφῶν,
 ἀλλ' οὐ μελαίνης καλεσσοδασμῶν χροιάς.
 ταῦτα ὁ ἀνὴρ θεοσάμφοι, καὶ τὰς θεο-
 λάτας μάστιγας ὀρθώθησάντες, ἀπέδρασαν
 τε καὶ τὰ οἰκεία κατέλαβον, θεὸν ὁμολογῶντες
 τὸν ἑαυτῶν πατέρα, καὶ τὸν ἑαυτῶν πατέρα
 ταῦτα ἠέχεσε μὴ ἐλιανός, ὡς ἀπάλων
 ἡδ' ἔδο. τὰ ἡ Φαραῶν ὡς ἀπλησίως τὴν καρ-
 διαν ἐσκλήρυνεν.

A vicina porticu complures dormirent,
 collapsum simul cum tecto ædificium
 universos dormientes oppressit. Ea-
 dem vero & proxime insequenti nocte,
 salutatis crucis lucidum in cælo signū
 apparuit. Ipsæ quoque Judæorum ve-
 stes crucibus replebantur, non is ta-
 men lucidis, sed atro colore suffusis.
 Quæ cum vidissent hostes Dei, & in-
 flictas à Deo plagas extimescerent,
 diffugerunt & ad suas quisque sedes re-
 versi sunt: Deum esse confitentes cum
 quem majores ipsorum olim cruci sus-
 fixerant. Et hæc quidem ad Juliani au-
 res pervenire. Omnium enim sermo-
 nibus celebrabantur. Verum ille perin-
 de ac Phærao, animum suum obduravit.

Κεφ. κα'.

Περὶ τῆς ἐπιπέρας τῆς ἐραίας.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πέρας τὴν ἡλικίαν προθύμοι
 τελευτήσαντες ἐθάρρησαν, καὶ εἰς ἔδυν ῥωμαίων
 ὄρκε ἀφίκοντο πόλεμον προαγγελάνας, ἐδο-
 ξεν αὐτοῖς συναγεῖραι τὴν ἑραίαν, τὸν ταύτης
 διαέχοντι παρμαχὸν πέμψας ἡ εἰς δελφῶν
 καὶ δὴλον ἐδωδ' ἄνελ, καὶ τὰ ἄλλα χρησθεῖα,
 εἰ χρὴ ἑραϊδὸν ἐπιπρῶτα ἔδυν, μανίας. ὁ ἡ
 ἑραϊδὸν ἐκέλευον, καὶ ὑπαρχεῖν τὴν νίκην.
 εἰα ἡ τῆς χρησθῆς εἰς ἐλεγχον ἑραϊδὸν ἐν-
 θήσω τῆς συγγραφῆς ἐπὶ ἡ εἰς τὸν πάντες ὄρ-
 μήθηται θεομικῆς προπαια κομισαδῆς, ὡς
 θηελ' ὡς αμῶ τῆς ἐγὼ ἡγεμονδῶσω θέρ-
 πολεμῶν ὁ ἀρης, τὸ μὴ ἐν τῆς ἐπὶ κα-
 ταγέλασον κομωδέτωσαι ὁ λόγιον θεὸν καὶ
 τῆς μεσῶν δεχηγέτην τὸν ὡς ἰδιον ὀνομάζον-
 τες, ἐγὼ ἡ αὐτῶ τὸ ἑραϊδὸν ἀρῶν, τὸν ἐξ ἡπα-
 τημῶν ὀδύρομαι, θῆρα ἡ ὡς αμῶ τὸν ἡζην
 ὀνομασεν, ἐπεδὴ ἡ εἰς ἐπὶ θηελῶν ὀμῶν
 μὸν ἔδυν ἡ ἐκ τῶν δρομείων ἀναβλυσάντων ὀ-
 ρῶν, καὶ διατῆς ἀστυρίας ῥέων, εἰς τὸν πῆσι-
 κὸν εἰς ἐραϊδὸν κόλπον. ἑραϊδὸν ὁ δ' ἐλαί
 βεκοηθεῖς τῶν χρησθῆς, καὶ τὴν νίκην ὡς
 ῥοπόλῆς, καὶ ἡ τὴν πῆσι κὸν μὴ τὸν πρὸς
 ἔδυν γαλιλαίως ἐραϊδὸν πόλεμον. ἔδυν ἡ
 χριστιανὸς γαλιλαίως ὀνομάζειν, ἀπμῶ
 αὐτῶς ἐκ τῆς προσηγορίας παρὰ τῶν ἡγε-
 μενῶν, ἐπεδὴ ἡ αὐτῶν (κοπησῶν λαοῖς ἐπὶ θραμ-
 μένον, ὡς ἡκῖσα δόξη λυμῶν) προσηγορίας
 ἐραϊδὸν ἔδυν ἡ εἰς (κοπησῶν ὀνομάζειν)

CAP. XXI.

De expeditione Juliani adversus Persas.

PORRO cum Persæ audita Constan-
 tii morte audaciores facti, in Roma-
 norum fines irruptionem fecissent,
 bellumque eis indixissent, Julianus ex-
 ercitus cogere decrevit, licet propu-
 gnatore ejus destitueretur Deo. Missis
 igitur legatis Delphos & in Delum ac
 Dodonam, & ad alia oracula, interro-
 gavit vates, utrum expeditionem sus-
 cipi oporteret. Illi vero & expeditio-
 nem suscipere cum iusserunt, & victo-
 riam polliceri sunt. Unum autem ex illis
 oraculis huic operi intexam, ut eorum
 mendacium revincatur. Id est hujus-
 modi. Universi nunc Dii parati sumus,
 victoria trophæa fette juxta Ferū am-
 nem. Horum ego Dux ero, violentus
 ac bellipotens Mars. Et si quidem qui
 faciendum Deum & Musarum prælu-
 lem Apollinem Pythium nominant,
 horum versum ineptias rideant si pla-
 cet. Ego vero deprehensio ejus men-
 dacio, doleo vicem illius qui deceptus
 est. Porro Ferum amnem vocavit Ti-
 grim, propterea quod is fera cognomi-
 nis est. Ortus autem ex Armenia
 montibus, & per Assyriam fluens, in
 Persicum evolvitur sinum. His oracu-
 lis circumventus miser, & victoriam si-
 bi spondebat, & confecto Persico bel-
 lo persecutionem Galilæorum medita-
 batur. Quippe Christianos, Galilæos
 vocare consueverat: Hoc vocabulo i-
 gnominiam illis se allaturum existi-
 mans. Sed animadvertere debuerat
 homo Philolophiæ studis eruditus,
 mutatione nominis haudquaquam
 lædi existimationem. Nam neque

Socrates, etiam si appellatus esset Critias: neque Pythagoras, licet Phalaris dictus esset, ulla labe adpersi fuissent ob nominum commutationem. Sed neque Nireus, quamvis Theristes vocatus esset, ideo formæ quam à natura acceperat, jacturam ullam fecisset. Sed nihil horum animo reputans is qui ista didicerat, imposito nobis neutiquam conveniente vocabulo, læsurum se nos credidit. Et oraculorum mendaciis fidem habens, minabatur se simulachrum impudicæ deæ in Christianorum Ecclesiis collocaturum.

Α χειρίας, κ̅ Φάλαιεις ὁ πυθαγόρας παρονομαζόμενος, λώβης ἀν̅ μείζονος ἐκ τ̅ τῆς ἀνομιμάτων μεταβολῆς. ἐδὲ γὰρ ὁ ἠρώδης θεοπίστης ἐπεκλήθη, ἀπάλεσεν ἀν̅ ὁ πῶδρα τ̅ φύσεως ἐδέξατο κάλλος. ἀλλὰ τέτων ἐδὲν ὁ ταῦτα πεπαιδευμένους εἰς γεν̅ λαβῶν, ἐκ τ̅ ἐδαμῶθεν ἡμῖν ἀρμοζέσης παρονομασίας πημάτων ἡμᾶς ὑπέλαξε ἕτερον τῆς χρησιμῆς ἡμετέρας λογίας πισθίσας, ἠπέλειψεν ἐκκλησιαστικῶν ἀποδοῦσαι τ̅ δαίμονος τ̅ ἀκολάστου τοῦ εἰδωλοῦ.

Κεφ. κβ̅.

CAP. XXII.

De libertate ac fiducia Decurionis Beraensis.

CUM talibus minis profectus, ab uno viro devictus est Berææ. Hic virtum ob alia illustris erat & conspicuus. Primum enim locum inter curiales obtinebat: Tum zelus fidei eum multo illustriorem reddidit. Nam eum filium suum ad impietatem Gentilium quæ tunc temporis prævalebat, defecisse cerneret, eum domo sua expulit, palamque abdicavit. Ille in vicina urbi statione Imperatorem adiens, & cultum suum, & patris abdicatio- nem ei exposuit. Qui mox adolescentem bono animo esse jubet, patrem ei se reconciliaturum pollicitus. Cumque Beræam venisset, Decuriones & Honoratos ad convivium vocavit. Inter hos erat etiam adolescentis pater: quæ unâ cum filio in eodem secum stibadio jussit accumbere. Et sub medium jam prandium ad patrem conversus. Equum mihi non videtur, inquit, vim facere sententiæ quæ in diversum fetatur, & quæ alio revocari nolit. Proinde noli filium tuum cogere, qui cultum tuum sequi recusat. Nam nec ego te cogo, ut cultum mecum sequaris, quamvis facile possim te ad hoc compellere. Tum ille Divina fide animatus: De isto, inquit, scelerato Deo quæ inviso loqueris, Imperator, qui mendacium prætulit veritati. Ad hæc Imperator personam inditens mansuetudinis: Desine, inquit, conviciari vir bone. Converteoque ad juvenem vultu: Ego, inquit, tui curam geram, quando patri tuo persuadere non potui ut id faceret. Hoc ego factum non sine causa commemoravi, sed ut ostenderem non solum admirabilis hujus viri egregiam

Περὶ τῆς τῶ πολιτευομένου βεροιαίου παρρησίας.
ΜΕΤΑ ΤΕΤΑΝ ἡ ἀπάρας τῆς ἀπέδωκον, ἡ ἐνός ἀνδρός ἐν βεργία κατηγωνιάσθαι μὴν ὁ ἀνὴρ, ἵνα ἄλλως μὴν ἀπειφανῆς ἐπιχρανεῖν ᾖν. τῆς γὰρ ἀνὸς πολιδιομύμων ἡ ἑστὸς ἀπειφανῆς ἐργῶν ἡ ἀνὸς ἡ ἀπέδωκε, τοῦ γὰρ ἰὸν θεοσάμνον εἰς τὴν τότε κρατέσαν ἀσέβειαν ἰσοκρίαντα, ἐξήλασε τ̅ οἰκίας κ̅ παροφανῶς ἀπεκλήρυσεν. ὁ ἦ, ἐν τῶ πελάζοντι τῆς πελάζουσα τῶ βασιλείᾳ παροσελθῶν, τὴν τε οἰκίαν γνώμην κ̅ τὴν τῆς πατρός ἐδήλωσεν ἀποκλήρυσεν. ὁ ἦ συχίαν ἀγῶν τῶν παροσετάξας καταλλάξιν ὑποχόμενον τὸν πατέρα. ἐπεὶ δὲ ἡ ἀφίκετο εἰς τὴν βεργίαν, ὅδῦν ἐν τέλει κ̅ ἀξίωμασι σωμένον ἀπέλεσε εἰς ἐξίασιν. ἐν τῶτοις τῶ ὁ τότε πατήρ, τῶν ἡ μὲν ἡ παιδὸς εἰς τὴν ἀντιβία δὲ ἀκατακλιθῆναι παροσετάξας. ὁ ἦ ἀεὶ εἰς μεσσηῖος ἐφη παρὸς τὸν πατέρα. ἡ δίκαιον εἶναι μοι δοκεῖ βιάζεσθαι γνώμην ἑτέρως ἐκκληνομύμων, κ̅ μετὰ γὰρ μη βελομύμων εἰς ἑτέρα μὴ δὲ ἐν βιάσει τὸν πατέρα τοῖς σοῖς δόγμασιν ἀκολαθεῖν ἡ βελομένον. ἐδὲ γὰρ ἐγὼ σὺν ἐφη, βιάζομαι τοῖς ἐμοῖς ἐπειδὴ, καίτοι μάλιστὰ δὲ ἀναγκασμὸν δυνάμενον. ὁ ἦ τῆς ἀπὸ ταῦτα πῶς τὸν λογισμὸν πῶς ἀτήξας, ἀπὸ τῶν τῶν, ἐφη, ὁ βασιλεῦς, τῶ ἀλάστορος λέγῃς τῶ θεομισῆς, καὶ τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας παροσελομύμων, ὁ ἦ πάλιν τὸ τῆς παροσότητος ἀπειφανῆς παροσώπειον, παῦσαι, ἐφη, ἀνδρῶν πελοδορῶν. καὶ παρὸς τὸν νέον ἀποκλήσας τὸ παροσώπειον, ἐγὼ σὺν, ἐφη, φρονεῖν, ἐπεὶ δὲ σὺ τὸν πατέρα δρᾶσαι τῶ τῶ ἐπέστα. τῶ δὲ μύμων τῶ δὲ ἡμετέρας ἐμάτην ἐμνήσθη, ἀλλὰ δεῖξαι βελομένον, ἡ μόνον τῶ θαυμασίῳ ἀνδρὸς τῶ ἀξιάγαστον παρρησίαν